

Nevíte o geniálním hodináři? Co by sestrojil chytrý budík a ten by probudil svět z někdy zbytečného snění? Navíc, kdo dlouho sní, k práci se hned tak neprobudí.

Priznejme, mnohdy se toho slova bojíme, hráme sami se sebou zvláštní falešnou životní inventuru, zda opravdu pracujeme tak, abychom měli čisté svědomí. Nestačí mít na obrazovce počítače při jeho otevření památnou větu geniálního myslitele Alberta Einsteina, že – genialita je 1 % talentu a 99 % tvrdé práce, protože při dalším ůtknutí do klávesnice ta slova mizí někde v černé díře sociálních sítí a pro každého se stane jen zajímavou, pro jiné zbytečnou frází. Pokud se ze snů neprobudíme k práci, umřeme a nebudeme o tom vědět! Tohle tisíciletí, (nepříší století), už nikdy nebude pro lenochy.

Věřte, když ráno vyjdete na ulici, skoro každý, koho potkáte – sní. Něco či někoho miluje, někoho ztratil a hlavně, bojí se probudit ze snu, protože by mu nezbyvalo nic jiného, než začít tvrdě pracovat či se bát podívat do zrcadla. To platí i o českém tenise. Je opravdu pracovitý, aby mohl konkurovat světu? Je naše společnost tak vyspělá, že se bez uzardění může měřit s nejlepšími? Není to jen loutkové divadlo, ve kterém v papírových kulisách český Kašpárek donekonečna jak flašinet opakuje, že nad něj není?

Nikdo na světě nevyvrátí, že hvězdné kariéry Federera, Nadala, Djokoviče, stejně jako dřívě Lendla a dalších světových šampionů byly postaveny na neskutečných tenisových obětech, pro své sny udělali úplně všechno a nejvíce ze všech. Na začátku dokonalý úderový základ a hlavně – nikdy se nebáli práce. Vždy měli kolem sebe lidi, kteří je na vítěznou dráhu dokonale připravili a psychicky je vedli k tomu, že jednou budou nejlepší. Když pak přišly složité chvíle, nikdy se jich nezalekli, byli na ně připraveni. Pamatuji si, jak se Lendlu vyčítalo, že je až surově pracovitý, zahleděný do sebe, on však přesně věděl, co chce a co tomu musí obětovat. Dnes si rodiče myslí, že dětem stačí hrát denně dvě hodiny, ale to je prostě málo. Když bylo Nadalovi třináct, tak v Prostějově na mistrovství světa do 14 let byl na kurtě denně více než čtyři hodiny a to ho museli trenéři z kurtu doslova vyhánět. Tenisem se prostě musí žít, dostat ho do sebe, pořádku na něj myslet, probouzet se a usínat jen s jedním snem...

Statistiky říkají, že více než polovina mladých hledá jinou cestu k úspěchu – než vlastní usilovnou snahu něco dokázat. Co má podle mladých tréninkovou práci nahradit? Dobré kontakty, (samozřejmě rodičů), které pomohou v začátcích. Jejich nezbytná finanční síla, ta podle nich dokáže zaplatit lepší podmínky, tréninkové hodiny v hale i v čase nesmyslných cen energií, případně zajistit i falešné cesty k žebříčkovým bodům. V kolektivním sportu jsou už mnohdy samozřejmě intriky, týmové partičky, které dokonalým zvládnutím zákulisí, včasnou pomluvou dokážou vyřadit z týmu úspěšnější i talentovanější.

Jací jsou rodiče tenisových dětí? Určitě cílevědomí, přející, mnohdy touží po úspěchu víc než jejich děti. Někdy se i oni pohybují až za hranou, ale co by přece pro své dítě neudělali, když svět určitě nabízí i zmizík na mazání falešných cest... Znovu opakuji – jsou velkým nebezpečím talentovaných dětí a když je začnou

omlouvát, chránit, foukat jejich bolístky, tak je to vždycky špatně.

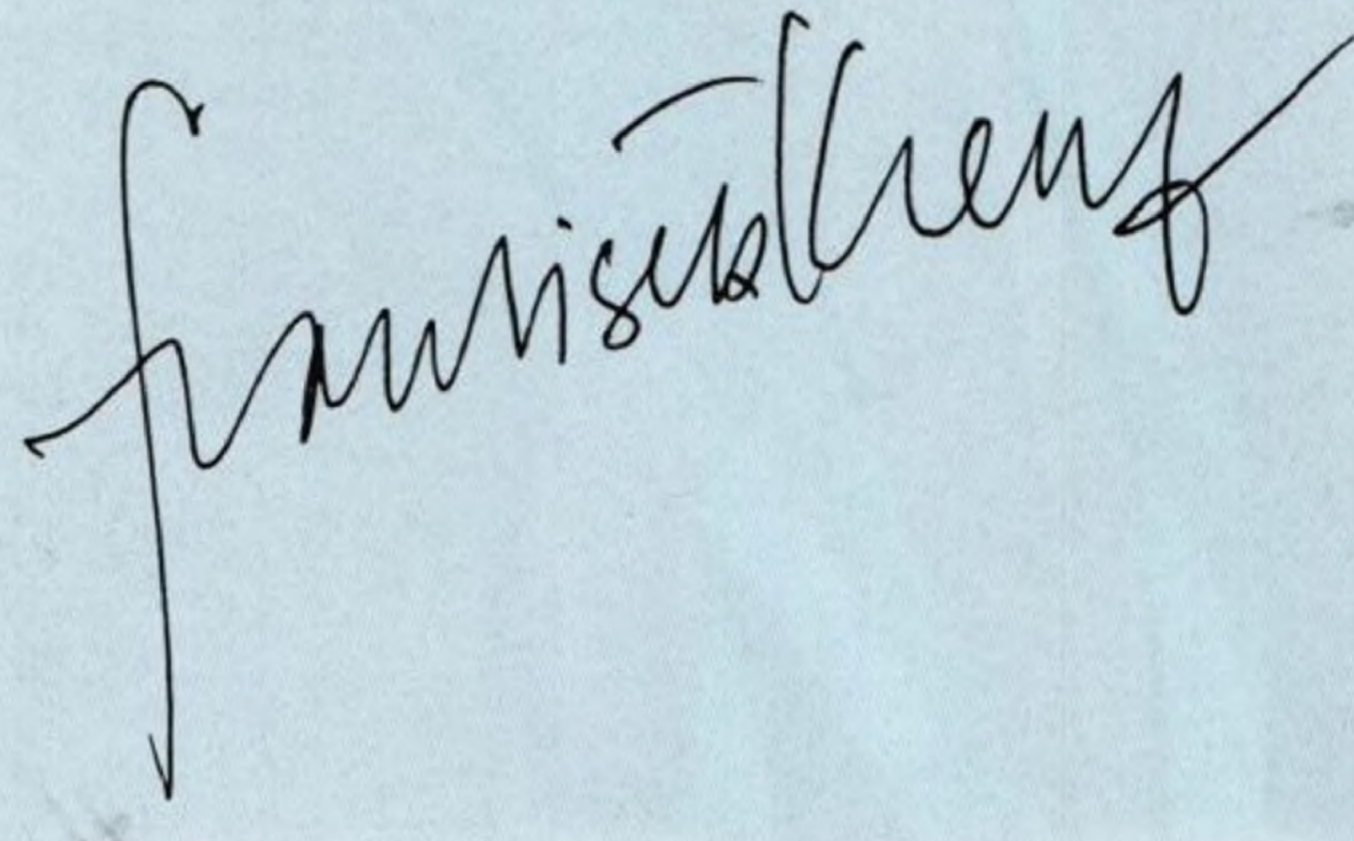
Co říkával Jan Kukal, jeden z nejlepších evropských koučů, dokonalý znalec tenisového zákulisí, který nedávno oslavil osmdesátiny? „Všechno je o odvaze a srdci. A nikdy nebýt dopředu poražený! Ivan Lendl si hodně brzy uvědomil, že tenis je především o práci a že se bez píle a pracovitosti nemůže nikam dostat,“ tvrdil Kukal. „Navíc měl příklad v hodně chytrých rodičích, ti ho vedli k nezbytné systematickosti, měl před sebou cíl a ten splnil.“

A co tenisový šéf Kaderka? „Snažíme se mladým vytvářet ty nejlepší podmínky, chceme, aby bylo hodně zapálených a vzdělaných trenérů, pečujeme o systém od tréninkových středisek mládeže až po Národní tenisová centra. Talentovaným otevíráme dveře do velkého tenisu, dál už je to ale jen o jejich pracovitosti, zdraví a také hráčském štěstí.“

Mnozí trenéři sami pro sebe říkají, že český tenista nechce moc trpět a obětovat tenisu víc, než musí. A ani Kaderka není všemocný, nemá v ruce kouzelný proutek, jeho systém péče o talentované jen otevírá cestu, dál už musí každý sám.

Proč se to mnohým nepodaří? Většina mladých se hodně brzy uspokojí tím, čeho dosáhli a kde jsou. Nechtějí jít dál za cenu větších obětí – fyzických, vztahových a dalších, mnozí se bojí, že se jim nebude dařit, a tak to raději vzdají předem. Mnozí trenéři si sami pro sebe říkají, že český tenista nechce moc trpět a obětovat tenisu víc, než musí. Priznejme, český talent není zprutíle pracovitý a je to i tím, že nežije v burcovací konkurenci, která co chvíli zkopává lenochy do příkopů zapomnění. Kdo je jiný, odvážnější, má šanci.

Všichni máme v životě stejně času, den má pouhých čtyřadvacet hodin, ani o vteřinu víc. Stejně ho měli třeba Aristoteles, Dalí, Marco Polo, Tilden, Hemingway, Jánický, Gaudí, Tesla, Smetana, van Gogh, Felinni, Seifert, už nebudu jmenovat další, všichni jsou ve všech wikipediích. Vy tam asi nebudete, konečně, já určitě také ne. Pro vás škoda, mě to nemrzí, encyklopedie se na poslední cestu do kapes nedávají.

P. S. 1

Možná až poutová rada pro všechny snílky, co se ještě neprobudili. Kupte si opravdu pořádný budík geniálního hodináře, vyšeptalé budící pípnání skoro vybitého mobilu lenochy neprobudí. Když vás přece jen probudí, jste pro svět, a hlavně pro sebe zachráněni.

P. S. 2

Slova útěchy? Kdo je na kolenou, není ještě mrtvý. Porážka? Mnohdy dokonale otevřené dveře k ještě větším vítězstvím. Náhradní program? Pojďme věřit, že už budeme jen pokornější. Více si vážít zdravých rán a nemyslet si, že s našim tenisem začíná a končí svět. Tohle není prohra, ale také dobrá cesta, i když bez wikipedií..

Z OBSAHU

US Open	(6–9)
Davis Cup Izrael	(10–11)
Serena Williamsová	(12–13)
Carlos Alcaraz	(14–15)
Tenis na vozíku	(16–17)
Příloha: Fiftyn plus	(I–XXXII)
Můj příběh: Karen Chačanov	(18–20)
Před 10 lety: Andy Roddick	(21)
S třemi křížky na krku	(22–23)
Kuchyně Gorenje Prague Open	(24–25)
Zubr Cup by OKsystem	(26)
Za oponou	(28–29)
Dialog s Igu Šviatekovou	(31–32)

Uzávěrka tohoto čísla byla 30. 9. 2022

**Na titulu: IGA ŠVIATEKOVÁ,
vítězka grandslamu US OPEN 2022**

Snímek: WTA.COM

33. ročník, říjen 2022

vydává T/Production, spol. s r. o.

tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz

Šéfredaktor Ing. František Kreuz, vedoucí redaktor Mgr. Stanislav Burian. Grafická úprava Studio Franklin, Praha 2. Tisk: Hart Press, s. r. o., Otrokovice. Podávání novinových zásilek povoleno Ředitelstvím poštovní přepravy Praha, č.j. 1646/94 ze dne 25. 7. 1994 a Ředitelstvím pošt Praha, č.j. NP 224/94 ze dne 2. 2. 1994. Podávání novinových zásilek povoleno Českou poštou, s. p., ZSeČ Ústí n. L. ze dne 21. 1. 1998 pod č.j. P-322/98. Časopis registrován u Ministerstva kultury ČR pod evidenčním č. MK ČR E 5153.

Příjem inzerce: T/Production
tel.: 241 442 398, e-mail: burians@volny.cz.

Objednávky a předplatné i pro Slovensko přijímá Digital-ICT, s.r.o.,
P. O. Box 72, 225 72 Praha 025
Telefon – Call centrum: 234 092 851, 840 30 60 90
predplatne@predplatne.cz

www.predplatne.cz
Objednávky a předplatné pro SR přijímá také T/Production, Hudečkova 10, 140 00 Praha 4
tel.: 241 442 398
e-mail: burians@volny.cz
Cena výtisku 45,- Kč, pro předplatitele 33,- Kč
F 5153-ISSN 0862-6766

franklin
TYPOGRAFICKÉ STUDIO

výroba tiskovin,
časopisů a katalogů
Náměstí Míru 820/9, Praha 2
tel.: 222 510 268

HART PRESS, spol. s r. o.
tř. T. Bati 1574, 765 02 Otrokovice
Tel.: +420 577 926 206-8
Fax: +420 577 925 662
Mobil: +420 737 259 370
E-mail: hartpress@hartpress.cz

Předplatné časopisu vám zajistí mimo subjektů uvedených v tiráži i redakce časopisu Tenis,
tel.: 604 545 555,
e-mail: smidaaak@gmail.com
a T/Production, s r. o.,
e-mail: s.burian@seznam.cz